

BOGDAN VENED:

V SMRTNI SENCI.

BALTIŠKA POVEST.

XVII.

Kričači žerjavi! Hahaha! Kako hitro, mrzlično naglo, so jo popihali proti jugu! Kar čez noč so izginili in preminili iz naše sosesčine. Že vedo, zakaj. Hahaha! Naš slovenski sever jim je kajpada premrzal, naš severni zrak prerezek, preoster: jedek kot kačji strup, oster kot ravnokar nabrušeni nožič. Da, da. Dih naših severnih kačic kaljenk, naših puščic ni nič kaj prijeten, nič kaj krepilen in nič kaj zdravilen. In mrzli objemi orjaškega severnega medveda tudi niso posebno prijetni za slabotne repnatopuhle prsi hripavih saksonskih žerjavov. Hahaha! Ti prešerni saksonski žerjavi mislijo, da se jim bode na nemškem jugu vse bolje godilo kakor pri nas na severu. Ali se motijo! Naša severna kopja so premrzla za vroče njihove junaške prsi. Topli jug jim bode pa zatrdno pregorak. To bode za nje pretopla kopelj v pretopli nemški krvi. Hm, kralj Henrik je sicer največji razposajenec in razuzdanec, kar jih obseva nebeško solnce, a takih žerjavov nepripravov, kakor ste vi, v svoji deželi vendar

ne bode maral. Bodete že videli; on vam bode že pokazal in dal, kar vam gre. Kaj ti pravim, vojvodič Magnus? Kmalu jo bodeš moral tudi ti iz njegovih zemelj hitro popihati v svoje rodno gnezdo, ker ti dih in pih njegovih puščic prav zatrdno ne bo povšečen. Vrnil se bodeš v svoje gnezdo, a jaz se le bojim: preveč dimast, ožgan, ožigosan in — ogorčen. Pa — kar kdo išče, to najde. Hodi srečno po — nesrečo!

Tako je govoril bodriški nadknez Krut, ko je oni dan izpred Labinbrega zapazil, da so Saksonci izginili z drugega brega Labe reke in jo mahnilo proti jugu, proti kraljevsko-nemškem ozemlju. Kam pak drugam?

Pa se je hudo motil.

Saksonski vojvodič Magnus je delal čast svojemu imenu: bil je res velik, velik po postavi, po opravi, po zvijačah in spletkah in po uspehih svojih.

Otec Ordulf je imel smolo na vsakem bojnem polju, kamor se je prikazal. Kadar se je lotil kakega nasprotnika, je osramočen, ožigosan in zato seveda ogorčen moral zbežati domov — pred smolosolzečimi smrečicami, puščicami in kopji. Vedno se je osmolil, tako da so se že njegovi lastni rojaki vojniki norčevali iz njega in se mu